

ת"פ 57928/03/14 - מדינת ישראל נגד יהודה דרעי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 57928-03-14 מדינת ישראל נ' דרעי

26 דצמבר 2016

בפני	כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יהודה דרעי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשם וב"כ עו"ד קובי בן שטיין

גזר דין

רקע

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין") ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הצדדים הסכימו כי בטרם יישמעו הטיעונים לעונש יופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן ולקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. בא כוח המאשימה הצהיר כי עמדתו היא להטלת מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ולהפעלת מאסר מותנה של חודשיים. בא כוח הנאשם ביקש כי שירות המבחן יידרש לשאלת הארכת המאסר המותנה.

עמוד 1

ואלה הן עובדות כתב האישום המתוקן:

בזמן הרלוונטי לכתב האישום, הייתה ס.ב.ע (להלן- "ס") חברתו של הנאשם. בתאריך 3.8.13, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, נסעו בני הזוג בג'יפ של הנאשם והגיעו אל חוף פלמחים. בהמשך, בשעה 19:11 החלו השניים להתווכח ולאחר מכן השליך הנאשם לעבר ס חפצים ואף תקף אותה בבטנה ובידיה באמצעות ידיו, גם לאחר שהייתה שרועה על הקרקע. בהמשך, הגיעה למקום מונית, בה ישבה מ.מ. חברתה של ס (להלן- "מירי") ומשהבחינה בס יצאה מהמונית וניגשה לעברה. במעמד זה חבט הנאשם אף במירי בכך שדחף אותה ושב לחבוט בה באמצעות ידיו. עקב כך, נכנסה מירי למונית ונסעה מהמקום. בנסיבות אלה, משהבחין הנאשם ב.כ. (להלן- "רחל") שנקלעה למקום עם רכבה וצפתה במתרחש אמר לה: "תלכי מפה, אני ארצח אותך". לאחר שהבחין הנאשם כי אנשים נוספים מגיעים למקום הוציא הוא את ס מתוך הג'יפ ונסע מהמקום. במעשיו אלה, תקף הנאשם את ס שלא כדין ובלא הסכמתה וגרם לה חבלות של ממש וכן תקף את מירי שלא כדין ובלא הסכמתה. בנוסף איים הנאשם על רחל בפגיעה שלא כדין בגופה בכוונה להפחידה או להקניטה.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ערך ארבעה תסקירים בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר הראשון (מיום 26.3.15) עולה כי הנאשם, כבן 46, גרוש המתגורר בגפו במושב, אב לשני ילדים מנישואיו המתגוררים עם אמם, סיים 12 שנו לימוד ושירת שירות צבאי מלא. הנאשם מסר כי מזה כ- 15 שנים עובד כנהג משאית. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע, מסר הנאשם כי המתלוננת הייתה תחת השפעת אלכוהול ותיאר ויכוח נסיבתי שהתפתח על רקע חיפוש רכבו בחנייה ושהסלים לכדי צעקות וקללות ובהמשך אלימות פיזית מצד המתלוננת כלפיו. הנאשם שלל אלימות פיזית או מילולית מצדו, כמו כן שלל בעייתיות בהתנהגותו וצורך בטיפול. שירות המבחן התרשם מאדם בעל דפוס חשיבה נוקשה, בודד, המתקשה לתת אמון בסביבתו, מנותק מקשריו ורגשותיו כדפוס התמודדות, מתקשה להיעזר, ובעל עולם פנימי סגור וסוער המעורר דאגה. שירות המבחן התרשם אף כי ניכר פער בין ההתנהגות האלימה והאימפולסיבית המתוארת בכתב האישום לבין מערכת היחסים עם המתלוננת שתוארה יציבה ונעדרת אלימות. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו התוקפניים ועלול להגיב באלימות כפי העולה מעבו הפלילי ומהתנהגותו בכתב האישום הנדון. כמו כן צוין כי הנאשם התייחס באופן חלקי ומצומצם להתנהגותו האלימה, שלל בעייתיות וצורך בטיפול וגילה שיתוף פעולה חלקי עש ניתוק קשר. שירות המבחן העריך כי ללא טיפול בנושא האלימות במצבי משבר וקונפליקט הנאשם נמצא בסיכון להישנות עבירות דומות נוכח נתוניו וקווי אישיותו. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית והמליץ על הפעלת המאסר המותנה.

מהתסקיר השני (מיום 15.11.15) עולה כי חל שינוי מסוים בעמדותיו של הנאשם, כי הוא החל באופן ראשוני לגלות מודעות לקשריו בוויסות התנהגות תוקפנית וכי הביע נכונות להשתלב בטיפול. בשיחה עם המתלוננת שללה היא אלימות מצדו של הנאשם במהלך האירוע אך התקשתה להרחיב אודות נסיבות ביצוע העבירות. לדבריה לאורך התקופה נשמר קשר מרוחק עם הנאשם. שירות המבחן שב והתרשם כי סנקציות משפטיות לא הרתיעו הנאשם וכי קיים סיכון להתנהגות אלימה מצדו. על כן העריך כי ללא טיפול בנושא האלימות הסיכון קיים. עם זאת העלה ספק אודות יכולתו של הנאשם להתגייס ולהשתלב בהליך טיפולי המצריך מוטיבציה ואחריות לתקופה ממושכת. שירות המבחן המליץ על תקופת דחייה

נוספת לצורך בחינת שילובו והתאמתו של הנאשם בטיפול.

מהתסקיר השלישי (מיום 11.2.16) עולה כי הנאשם גילה שיתוף פעולה חלקי, התקשה להגיע לפגישות והסביר זאת בעומס במקום עבודתו כנהג משאית. שירות המבחן העלה ספק בדבר יכולתו של הנאשם להירתם להליך טיפולי אולם המליץ על תקופת דחייה נוספת.

מהתסקיר הרביעי (מיום 8.5.16) עולה כי לאורך תקופת הדחייה נערכו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי אולם הנאשם גילה שיתוף פעולה חלקי ומסר כי בשל מקום עבודתו יתקשה להתחייב להגיע באופן קבוע ויציב לטיפול. שירות המבחן שב וציין כי הסיכון להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם קיים נוכח נתוניו וקווי אישיותו, כי בעיתוי זה הנאשם נעדר יכולת להתגייס להליך טיפולי וממשיך לשלול בעייתיות במצבו. שירות המבחן שב על המלצתו בתסקיר הראשון.

ראיות לעונש

מטעם המאשימה הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם.

מטעם ההגנה נשמעה עדותה של ס אשר מסרה כי הנאשם הינו אדם טוב שתמך בה ואינו אלים, כי לאחר האירוע המשיכה להיות עמו בקשר זוגי, כי היא לא הגישה נגדו תלונה אלא אנשים שנכחו במקום ומבקשת להקל עמו. כמו כן מסרה כי בעת האירוע שתתה משקאות חריפים, וכי הוויכוח בינה לבין הנאשם החל על רקע חשדה כי הוא מסתכל על נשים אחרות.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

באת כוח המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות לשירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש הראוי לנאשם צריך שיהיה 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות כולל הפעלת המאסר המותנה וכן מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בטיעוניה הפנתה לעובדות כתב האישום וטענה כי חומרה מיוחדת עולה מכך שהנאשם לא חדל מביצוע מעשיו האלימים גם כאשר עוברים ושבים ניסו לעצור אותו והוא המשיך בהם ולמעשה מדובר ברצף של אירועים. באת כוח המאשימה הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן וטענה כי חרף הזדמנויות שניתנו לנאשם המשיך הוא לגלות עמדה הנותנת לגיטימציה לאלימות ולשלול צורך בטיפול ובבעייתיות בהתנהגותו.

בא כוח הנאשם טען כי הנאשם מתקשה להירתם להליך טיפולי משום שהוא משקיע את רוב שעות היום בעבודתו כנהג משאית, למען פרנסתו ולמימון חובת מזונותיו והמשכנתא לדירה בו מתגוררים ילדיו. כמו כן טען כי הנאשם חייב לבנק ₪ 143,000 וכי הוא מממן את לימודיה של בתו. על כן טען כי אם ייגזר עליו עונש מאסר בעבודות שירות ממושך הנאשם יקרוס מבחינה כלכלית.

דברי הנאשם

הנאשם מסר כי נשלח לארבע קבוצות טיפול בנושא האלימות וכי הוסבר לו שאינו מספיק אלים לקבוצה, וכי קשה לו לשמוע שמייחסים לו אופי אלים. כמו כן מסר כי הוא מפרנס את ילדיו שהינם חיילים, כי בנו חולה אפילפסיה, וכי הוא תומך בהם ומשלם את המשכנתא של הדירה שרשם על שמם.

דין והכרעה

על פי הוראת סעיף 40ב שבסימן א'1 לחוק העונשין (להלן - "תיקון 113"), העיקרון המנחה בענישה הוא - עקרון ההלימה. על פי עקרון זה על סוג העונש ומידתו לקיים יחס הולם אל מול חומרת המעשים שביצע הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם. בהתאם לכך נקבע כי בהליך גזירת עונשו של נאשם יש לעמוד על שלושה שלבים: בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; בשלב השני יש לבחון התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאל שיקום או הגנה על הציבור; ובשלב השלישי יש לגזור העונש הראוי בגדרי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

הנאשם, כבן 47, עומד היום בפני גזירת דינו בגין הרשעתו, על סמך הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של אימים; עבירות אותן ביצע ביום 3.8.13 - לפני למעלה משלוש שנים.

בחנית הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי ביום האירוע ובעת שהנאשם שהה עם חברתו בחוף פלמחים החל ביניהם ויכוח. לאחר הוויכוח החל הנאשם להשליך לעברה חפצים, תקף אותה בבטנה ובידיה באמצעות ידיו גם לאחר שהייתה שרועה על הקרקע. כתב האישום אינו מפרט הרקע לוויכוח בין השניים. חברתו של הנאשם - ס המתלוננת מסרה בעדותה כעדת הגנה לנאשם במסגרת ראיות ההגנה לעונש, כי בזמן האירוע הייתה נתונה להשפעת אלכוהול ואף הנאשם מסר כך בהתייחסו למעשיו בפני שירות המבחן. עוד מסרה ס כי הוויכוח אירע על רקע כעסה על כך שהנאשם הסתכל על נשים אחרות. בהמשך למעשה התקיפה, הגיעה חברתה של ס למקום וניגשה לעברה, הנאשם חבט בחברתה של ס בכך שדחף אותה ושב לחבוט בה עד שזו נמלטה מהמקום. בהמשך לכך, הבחין הנאשם בנהגת שהגיעה למקום עם רכבה וצפתה במתרחש ואיים עליה באומרו לה: "תלכי מפה, אני ארצח אותך". הנאשם הבחין באנשים נוספים מגיעים למקום, אז הוציא את ס מרכבו ונסע מהמקום.

אין מדובר במעשים מתוכננים אלא במעשי אלימות שהתפתחו באופן אקראי על רקע ויכוח בין הנאשם לבין חברתו. חומרתם של המעשים נובעת מהתגובה התוקפנית של הנאשם כלפי חברתו בעת שהיא נתונה להשפעת אלכוהול ואף כשהיא שרועה על הקרקע, וכלפי חברתה שהזדמנה למקום, תוך שהוא מתעלם מאנשים מסביב ומאיים על נהגת עוברת אורח שהזדמנה באקראי למקום. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי התנהגותו האלימה כלפי ס הייתה המשך לאלימות פיזית מצדה כלפיו.

הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים של שמירה על שלימות גופו, בריאותו, שלווה נפשו ותחושת ביטחונו של אדם. יחד עם זאת ואף ובעיקר בלי להתעלם מחומרת מעשי אלימות בכלל והאלימות בה הודה הנאשם, נראה לי שהמקרה שלפני

אינו מצוי ברף חומרה גבוה. מסקנתי זו עולה מהאמור בתסקיר באשר להתייחסות המתלוננת לאירוע ובמיוחד בדבריה לפני בדיון לטיעונים לעונש. לפי דבריה, בהיותה תחת השפעת אלכוהול ומשום כעסה כי הנאשם משים תשומת לב לנשים אחרות החל העימות שהסלים כפי עובדות כתב האישום. הרושם שעשתה המתלוננת סותר לחלוטין תמונת מצב קשה של אלימות הנאשם כלפיה אלא אף ההיפך מכך. המתלוננת אף אומרת כי הייתה אובססיבית אל הנאשם ואף היא אשר דרשה כי הנאשם יוריד אותה מרכבו "באמצע הרחוב". כפי העולה מהנסיבות שלפני, מדובר באירוע שאינו מאפיין התנהלותו של הנאשם.

לא התעלמתי כהוא זה מכך שנגד הנאשם עומד ותלוי מאסר מותנה בגין עבירת אלימות. העבירה נשוא המאסר המותנה בוצעה לפני תשע שנים וגזר הדין ניתן לפני חמש שנים. מלבד הרשעה זו אין לנאשם הרשעות קודמות וכפי שנמסר על ידי התביעה אין לו רישומים פליליים אחרים (תיקי מב"ד ראו עמוד 15 שורה 1 לפר').

בהינתן כל אלה אני סבור כי מידת הפגיעה בערכים אלה היא במידה בינונית בשים לב לכך כי למרבה המזל לא גרמו מעשי הנאשם לס ולחברתה חבלות הטעונות טיפול או נזק בלתי הפיך.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מדיניות זו ברורה ומחייבת ענישה ממשית ומרתיעה. עיון בפסיקה מעלה כי במקרים של אלימות שמפנה אדם כלפי בת זוגו יוטלו על דרך הכלל עונשי מאסר בפועל, שאפשר כי ירוצה בעבודות שירות במקרים הקלים.

בהתחשב בכל הפרמטרים שלעיל, אני סבור כי על מתחם העונש ההולם לעמוד בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש הראוי לנאשם ובבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העברות התחשבתי, בין היתר, באלה: הנאשם שלפני כבן 47 עובד כנהג משאית עצמאי, אב לשני ילדים המשרתים בצבא והוא הגורם התומך בהם כלכלית, משלם את מזונותיהם ואת חוב המשכנתא לדירה בה הם מתגוררים בנפרד ממנו. הנאשם הודה בביצוע העבירות ויש בכך משום נטילת אחריות והבעת חרטה. שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוס התנהגות אלים העלול לבוא לידי ביטוי במצבי לחץ ועימות ובכך הסיכון הנשקף ממנו וכי הוא זקוק לטיפול ייעודי בתחום האלימות. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ואכן שולב בכזה, אלא ששירות המבחן דיווח כי גילה שיתוף פעולה חלקי וכי אינו בשל לכך. הסניגור טען כי בעת הנוכחית הנאשם נעדר יכולת להתגייס להליך טיפולי לא משום העדר אחריות ומוטיבציה אלא משום עבודתו האינטנסיבית למען פרנסתו ופרנסת ילדיו ומצבו הכלכלי הקשה. מדבריו של הנאשם בפני התרשמותי כי הנאשם אכן ממלא חובותיו כאב לילדיו וכי משקיע מרב מרצו לכלכלתם. התחשבתי בהשפעת הטלת עונש מאסר ממש על הנאשם ועל ילדיו. כמו כן נתתי דעתי לדברי ס ולעובדה כי מאז ביצוע העבירות לא נרשמו לחובתו של הנאשם תיקים פליליים נוספים.

כאמור לעיל, לנאשם עבר פלילי בלתי מכביד, הרשעה אחת בעבירות של איומים, תקיפה סתם והיזק במזיד לרכוש אותן ביצע בשנת 2009 ואשר בגינם נדון למאסר מותנה של 60 ימים לתקופה של שנתיים. הנאשם ביצע את העבירות נשוא

תיק זה במהלך תקופת התנאי.

ככל שעולה מטיעוני הסניגור ומנסיבות המקרה, הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יהיה בו כדי קריסה כלכלית לו ובעיקר לילדיו אותם הוא מכלכל ומשלם מזונותיהם. השאלה העולה לדיון במקרה שלפני קשה ביותר. שירות המבחן לא בא בהמלצה להאריך המאסר המותנה לפי שהנאשם לא היה פנוי להשתלב בהליך טיפולי. הנאשם הסביר כי הוא עובד מבוקר עד ערב בנהיגת רכב כבד, בעיקר בהובלת טנקים עבור הצבא. משום כך לא יכול היה להתפנות להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. וכאן השאלה הקשה. בהנחה שאני מקבל דבריו של הנאשם כאמת, ואני מקבלם כך, דהיינו שמדובר באדם אשר משום היותו אדם עובד ועובד קשה לפרנסתו ופרנסת ילדיו, אינו פנוי להשתלב בהליך טיפולי, דהיינו להשקיע זמן שאין בידו לשם כך, יוחמר עמו הדין? התשובה לדעתי פשוטה! אילו סברתי שלפני אדם עבריין, שלו עבר פלילי מכביד ביותר בעבירות אלימות הייתי מחמיר עמו. אלא שלפני אדם שאינו צעיר בן 47 איש עמל, בעברו עבירה אחת בלבד מלפני שנים רבות, שעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יגרום לקריסה ופגיעה כלכלית קשה בו ובילדיו. אני סבור כי לפני מקרה בו לא יהיה זה מוצדק להפעיל המאסר המותנה.

כמו כן, ובנוסף, אם כי לא העיקר, לנסיבות לעיל, הרי שמתוך דברי המתלוננת עצמה שאני מקבלם כדברי אמת, נסיבות המקרה כפי הבאות מתוך כתב האישום אינן ברף חומרה גבוהה, אלא ההיפך מכך.

ואלה הם העונשים אשר אני משית על הנאשם:

אני מורה על חידוש המאסר המותנה של 60 הימים מתיק פלילי 3954-10-10 (שלום ירושלים) למשך שנתיים.

אני משית על הנאשם קנס בסך 500 ש"ח או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.1.17.

מוצגים:

ייעשה בהם בהתאם להוראות הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ז, 26/12/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר

עמוד 6

